

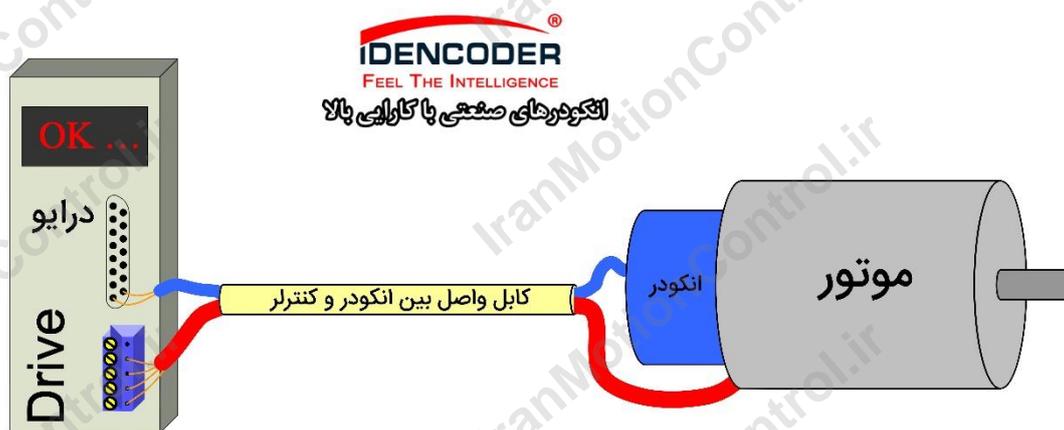
انکودر افزایشی چیست؟ کاربرد انکودر های افزایشی در کجاست؟ تفاوت انکودر افزایشی و انکودر مطلق در چیست؟

در این مقاله تعریف کلی از انکودر ها و اولین زیر مجموعه آن یعنی انکودر های افزایشی، دسته بندی انکودر ها افزایشی از نظر نحوه کارایی یا عملکرد، کاربردهای انکودر های افزایشی و مثال استفاده این انکودر ها در آسانسور، تفاوت بین انکودر های افزایشی و مطلق، توضیحی در مورد تکنولوژی ساخت هر مدل به همراه مزایا و معایب آن ها خواهیم پرداخت.

انکودر افزایشی چیست؟
کاربرد انکودر های افزایشی در کجاست؟
تفاوت انکودر افزایشی و انکودر مطلق در چیست؟

همانطور که در مقاله [انکودر چیست؟ و کاربرد انکودر در کجاست؟](#) توضیح داده شد، در سیستم های کنترلی (Control Systems) حرکت بایستی به کد دیجیتالی (جهت تحت کنترل بودن بخش الکترونیکی) تبدیل شوند. انکودر یا همان اینکودر (Encoder) که در بین فروشندگان به شفت انکودر (Solid Shaft Encoder) نیز شناخته می شود (به فارسی رمزگذار چرخشی)، یک سیستم الکترومکانیکی (Electromechanical System) است که به انتهای الکتروموتور که همان عامل گردنده یا حرکت مدنظر است متصل شده و حرکت دورانی یا حرکت خطی را به پالس یا بیت های دیجیتالی و یا حتی آنالوگ (به منظور استفاده در انواع سیستم های کنترلی و AVR ها) تبدیل می کند. بدین ترتیب به ازای هر چرخش ۳۶۰ درجه کامل شفت انکودر، یک بسته دیجیتالی تولید می شود و سپس این بسته به وسیله تجهیز دیگری رمزگشایی یا دیکود (Decoder) می گردد. این بسته دارای اطلاعات مهمی از جمله سرعت، جابه جایی، شتاب تعداد دور، سرعت زاویه ای یا زاویه چرخش، مسافت طی شده و ... می باشد. شکل زیر مدار شماتیک اتصال انکودر به درایو نمایش داده است.

ما از انکودر ها در زندگی و روزمرگی خود بدون آنکه بدانیم استفاده می کنیم. از ابتدایی ترین کاربرد انکودر در کارهای روزانه، سخت افزار ماوس جهت دیدن محل نشانگر بر روی کامپیوتر ما است. البته مدل مورد مثال، ماوس های قدیمی می باشد که به صورت گوی بوده است. عملکرد این سخت افزار بدین نحو می باشد که با حرکت دادن ماوس در سطح، گوی زیرین به حرکت در آمده که لذا موجب به حرکت در آمدن صفحه مدرج در میان سنسور ها شده و در نهایت باعث تولید دو ردیف سیگنال می شود. این سیگنال ها، تعیین کننده میزان جابه جایی حول محور های X و Y می باشند. لذا برآورد نهایی موقعیت نشانگر ماوس بر روی کامپیوتر شخصی ما می باشد. در عکس زیر شکل شماتیک ماوس و کاربرد انکودر در داخل آن به ترسیم کشیده شده است:

حال که توضیح کلی از انکودر ها را مطالعه نمودین، به دسته بندی آن از نظر سیگنال خروجی می پردازیم.
انواع انکودر ها را از نظر نوع سیگنال خروجی جدای از مکانیزم ساخت (نوری ، مغناطیسی و ...) به سه دسته کلی زیر تقسیم بندی می شوند:

۱. انکودر افزایشی یا همان پالسی (Incremental Encoders)

۲. انکودر مطلق یا همان بیٹی (Absolute Encoders)

۳. انکودر مطلق مجازی (Virtual Absolute Encoders)

ما در زیر به توضیح دسته اول یعنی اینکودر افزایشی خواهیم پرداخت و بقیه دسته ها را در مقالاتی دیگر به بررسی خواهیم پرداخت.

۱. انکودر افزایشی (Incremental Encoders)

همانطور که در مقاله انواع انکودر چیست؟ انکودر ها از نظر عملکرد و تکنولوژی ساختمان به چند گروه تقسیم بندی می گردند؟ به آن اشاره شد انکودر ها از نظر مکانیزم ساخت به انواع نوری (Optical Encoders) ، مغناطیسی (Magnetic Encoders) ، خازنی (Capacitor Encoders) و مکانیکی (Mechanical Contact Encoders) تقسیم بندی می شوند. انکودر های افزایشی یک نوع پروتکل یا قرارداد مشترک با در نظر گرفتن

خروجی یکسان در این نوع می باشد. بدان معنا که انکودر افزایشی جدای از نوع ساختار خود دارای یک نوع سیگنال می باشد.

انکودرهای پالسی یا همان افزایشی (Incremental Encoders)، اکثراً جهت سنجش موقعیت در حرکت های دورانی و یا حتی خطی مورد استفاده قرار می گیرند. در انکودر افزایشی (Incremental Encoders)، به ازاء چرخش روتور به اندازه مشخصی، یک رشته پالس (که قطار پالس هم می گویند) در خروجی تولید می گردد. این سری پالس ها، یکنواخت و پشت سر هم، متناسب با چرخش و حرکت مکانیکی مورد نظر، تولید می گردد. به طور مثال، اگر بخواهیم چرخش مکانیکی محور را به 1000 قسمت تقسیم کنیم، می توان از اینکودر استفاده کرد که 1000 سیکل موج مربعی بازااء هر دور چرخش ایجاد می نماید. منظور از سیکل موج مربعی همان تعداد شیار های موجود روی یک انکودر افزایشی نوری می باشد. با استفاده از یک شمارنده برای شمارش این سیکلها، می توانیم بفهمیم که محور چقدر چرخیده است. مثلاً در مورد مثال بالا (انکودر با 1000 قطاع)، عدد 100 معادل 36 درجه، 150 معادل 54 درجه و غیره خواهند بود. البته ادوات دیگری نیز برای این کار مناسب می باشد. به طور مثال اسیلوسکوپ، میکرو کنترلر و یا حتی خود درایو یا PLC و ... تنها محدودیت این ادوات، ظرفیت حافظه کنترلر خواهد بود که در حال حاضر با پیشرفت علم و تکنولوژی این محدودیت کم رنگ گردیده است. تعداد سیکل ها در هر دور چرخش نیز، به وسیله فاصله علائم روی دیسک چرخان و کیفیت نور مورد استفاده محدود می شود.

از اصلی ترین و پر استفاده ترین کاربرد های انکودر های افزایشی که ما روزانه در منزل، محیط کار و غیره استفاده می کنیم که ممکن می باشد به آن دقت نکرده ایم، کنترل حرکت و تعیین موقعیت آسانسور ها می باشد.

جهت داشتن حرکتی نرم، بدون تنش و ارزش در آسانسور ها، می توان در آسانسور ها از انکودر جهت مشخص نمودن لحظه ای مشخصات حرکت شفت موتور استفاده نمود. در این حالت این مشخصات به تابلو فرمان و با کمک درایو می توان مطلوب ترین فرکانس را در اختیار موتور قرار داد و به هدف نهایی خود رسید.

از وظایف اصلی کاربرد انکودر در آسانسور (Encoder Functions) می توان به موارد زیر اشاره نمود:

1. کاربرد انکودر در آسانسور ها به منظور تشخیص سرعت
2. استفاده انکودر در آسانسور به منظور انتقال جهت موتور اصلی به درایو
3. استفاده انکودر در سیستم کنترل آسانسور به منظور افزایش دقت و کیفیت حرکت کابین
4. مشخص نمودن لحظه ای مشخصات حرکت شفت موتور آسانسور

تجهيزات کنترل حرکت ایران

IDENCODER
FEEL THE INTELLIGENCE

انکودرهای صنعتی با کارایی بالا

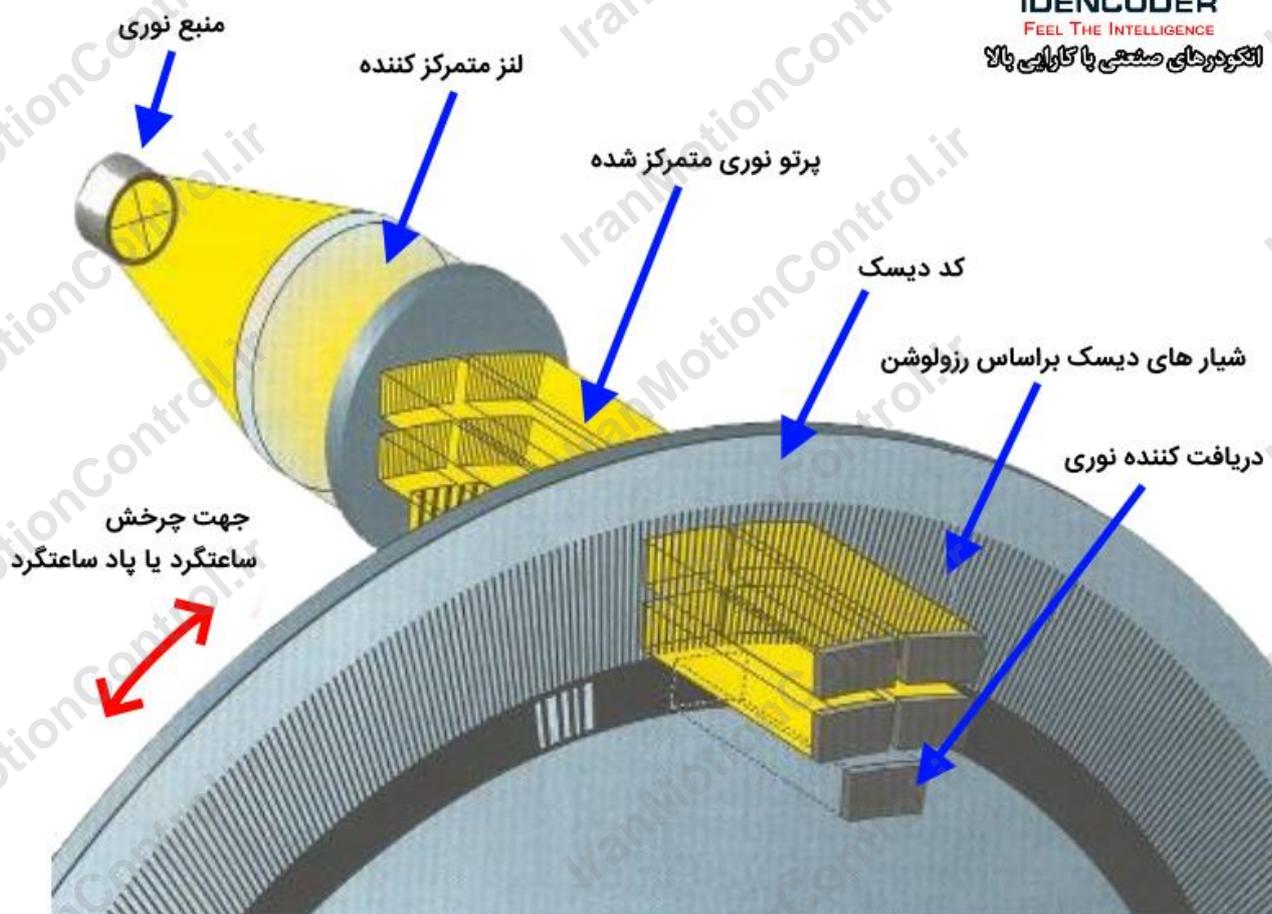
کاربرد انکودر در آسانسور ها به منظور:
تشخیص سرعت
انتقال جهت موتور اصلی به درایو
افزایش دقت و کیفیت حرکت کابین
مشخصات حرکت شفت موتور آسانسور

البته باید این نکته را اشاره نمود که در حال حاضر شرکت هایی در حال بررسی استفاده انکودر های مطلق در آسانسور های برج ها مسکونی می باشند که این شرکت پیشتاز ارائه مشاوره فنی و تخصصی به بزرگترین شرکت ارائه تابلو های آسانسور در ایران ([شرکت آریان آسانسور](#)) می باشد.

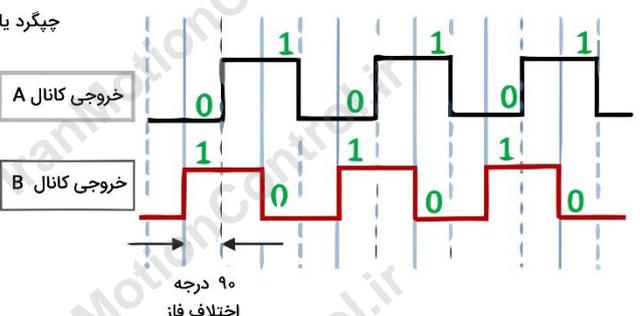
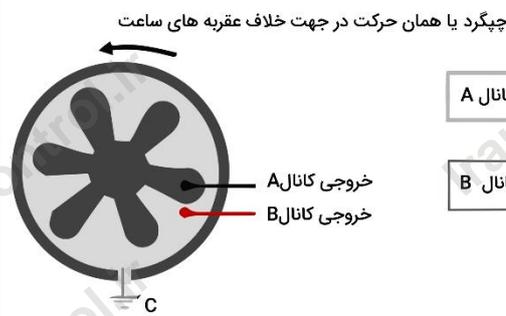
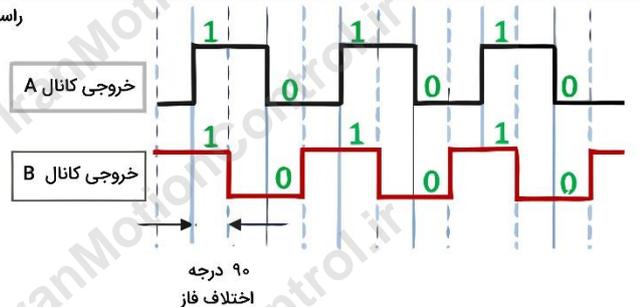
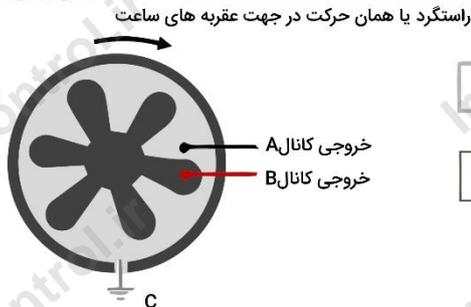
لذا به دلیل بالا بودن اطلاعات فنی این موضوع در مقاله ای دیگر تحت عنوان [کاربرد انکودر در آسانسور کجاست و انکودر های مخصوص آسانسور چیست؟](#) به بررسی دقیق تری خواهیم پرداخت.

اما پیرامون بحث اصلی ما، شکل زیر قطعات و اجزای یک اینکودر نوری را نشان می دهد.

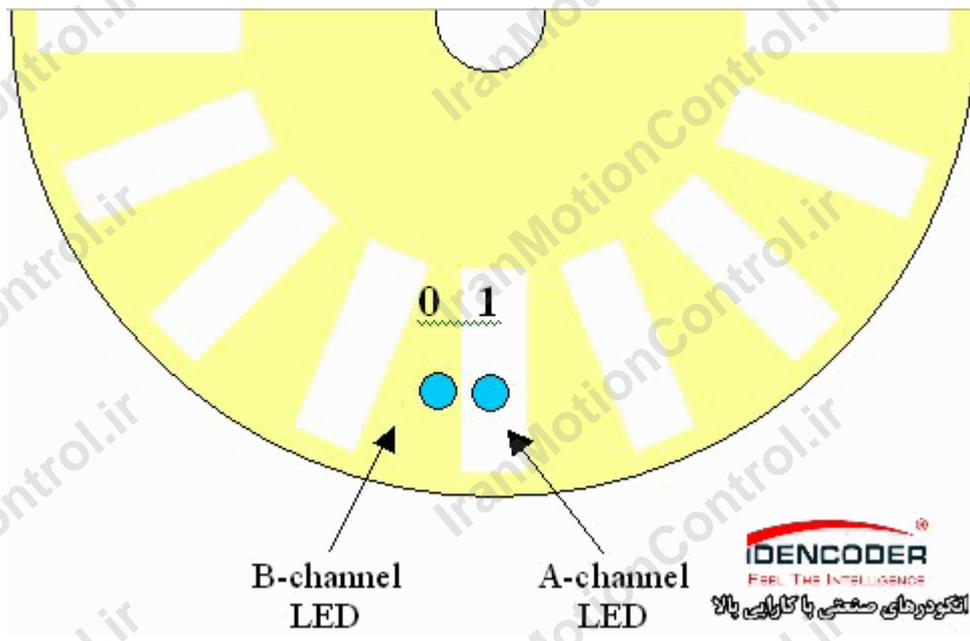

همانطور که در عکس بالا مشخص می باشد، اساس کار انکودرهای افزایشی نوری تولید قطار پالس مربعی یا بعضا موج سینوسی (روش ربعی یا Quadrature) در دو کانال A و B است. کانال A را با نام K1 و کانال B را با K2 نیز می شناسند. این دو کانال در انکودرهای افزایشی اصلی ترین نقش را ایفا می نمایند که با هم دارای ۹۰ درجه اختلاف فاز الکتریکی و مکانیکی هستند. تعداد این پالس ها در هر دور گردش، معنای رزولوشن انکودر (Encoder Resolution) را تعیین می کند. یعنی هرچه تعداد پالس های ایجاد شده در یک دور ۳۶۰ درجه بیشتر باشد، محیط دایره به قسمت های کوچکتری تقسیم شده و امکان اندازه گیری حرکت های بسیار کوچک و دقیق تر نیز فراهم می شود. تعداد پالس های خروجی به تعداد شیارهای تیره و شفاف انکودر نوری، یا تعداد قطب های N و S انکودر مغناطیسی، یا تعداد قطاع یا تقسیم بندی های موجود روی دیسک انکودر خازنی و ... بستگی دارد. در این انکودر ها با شمارش پالس های خروجی می توان موقعیت را تعیین نمود و همچنین تغییر جهت چرخش که موجب افزایشی یا کاهشی شدن شمارنده می شود نیز از اختلاف فاز $+90$ یا -90 درجه بین دو کانال A و B مشخص می شود. در واقع براساس استاندارد، اگر انکودر به صورت راستگرد و جهت حرکت عقربه های ساعت (CW) در حال گردش باشد، ابتدا پالس A ظاهر می گردد و بعد از ۹۰ درجه پالس B، ولی اگر حرکت انکودر به صورت چپگرد یا پادساعتگرد (CCW) باشد، ابتدا پالس B و بعد از آن پالس A ظاهر می گردد. لذا براساس این دستور العمل می توان روی کنترلر جهت چرخش انکودر را تشخیص داد. در شکل زیر جهت حرکت دیسک انکودر نوری و شروع پالس اندازه مشخص می باشد.

باید این مورد را توضیح داد، به دلیل استفاده بیشتر از انکودر نوری، ما توضیحات خود را براساس این مدل انکودر شرح می دهیم.

روش ایجاد اختلاف فاز بین دو کانال A و B در بخش Scanning Method به این ترتیب می باشد که برای تحقق ۹۰ درجه اختلاف فاز الکتریکی، دو سنسور که از لحاظ موقعیت نصب ، ۹۰ درجه مکانیکی با هم اختلاف فاز دارند روی بدنه انکودر نصب می شوند. این بدان معنا می باشد که اگر در حرکت دیسک انکودر افزایشی نوری ، سنسور کانال A، روبروی منبع نوری قرار گرفت، نیمی از سنسور کانال B در مقابل منبع نوری خود باشد. این به خودی خود اختلاف فاز ۹۰ درجه ای از شروع شمارش را برای انکودر محقق می سازد. این امر ما را قادر می سازد لبه ها را بشماریم و وضعیت کانال دوم را در مدت این انتقال، بررسی کنیم. با استفاده از این اطلاعات می توان محاسبه کرد که آیا A جلوتر از B است یا خیر و در نتیجه جهت چرخش را بدست آورد. در عکس متحرک زیر بدون در نظر گرفتن اجزا دیگر انکودر افزایشی، مسیر حرکت سنسور A و B بعد از گذر دیسک از جلوی پرتو نوری و ایجاد پالس های A و B را مشاهده می نمایید.

نوع ساده تر اینکودرهای افزایشی، اینکودر دورسنج است. این نوع اینکودر ها که بعضی اوقات اینکودر افزایشی تک کدی نامیده می شوند، فقط یک خروجی داشته و قادر به تشخیص جهت نیستند. خروجی آن ها معمولا موج مربعی است. اطلاعات مربوط به سرعت با اندازه گیری زمان بین پالس ها و یا شمارش تعداد پالس ها در یک زمان معین، میسر است. وقتی زمان بین پالس ها اندازه گیری می شوند، اینکودر باید قادر به تولید دقیق لبه به لبه پالس ها باشد. هر گونه عدم دقت باعث می شود که سیستم سرویی که این نوع انکودر روی آن نصب است، دائما خطائی را اندازه گیری نماید که نتیجه عدم یکنواختی الگوی دیسک است. این از اصلی ترین معایب انکودر های تک کاناله می باشد.

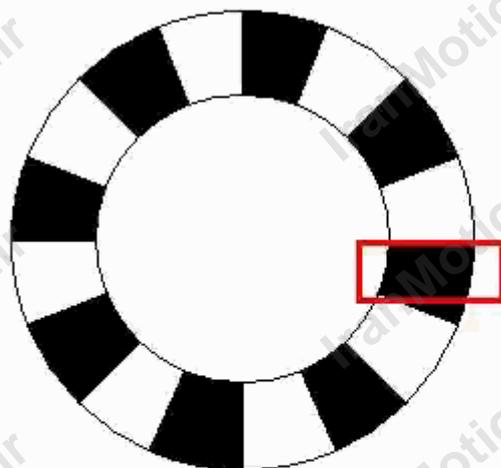
اگر در فرایندی که از انکودر استفاده می شود، لرزش وجود داشته باشد، این نوع انکودر دچار نقص عملکردی می گردد. در صورتی که اینکودر تک کاناله (دورسنج) بر روی لبه از حرکت بایستد، یک خطا در شمارش روی می دهد. چنانچه لرزش باعث شود که سیستم در طول این لبه به عقب و جلو بچرخد، شمارنده آن را به عنوان یک لبه، خواهد شمرد هر چند که سیستم متوقف باشد. با استفاده از خروجی یا کانال دوم (که همان B می باشد) و اندازه گیری لبه ها و به دست آوردن رابطه آنها با وضعیت کانال مخالف، می توانیم اطلاعات دقیقی از جهت حرکت انکودر بدست آوریم.

در عکس متحرک زیر، تصویر دیسک یک انکودر تک کاناله مشخص می باشد. این انکودر در هر چرخش خود بر حسب رزولوشن طراحی شده دارای یک خروجی می باشد.

تجهيزات کنترل حرکت ایران

IDENCODER
FEEL THE INTELLIGENCE

انکودرهای صنعتی با کارایی بالا

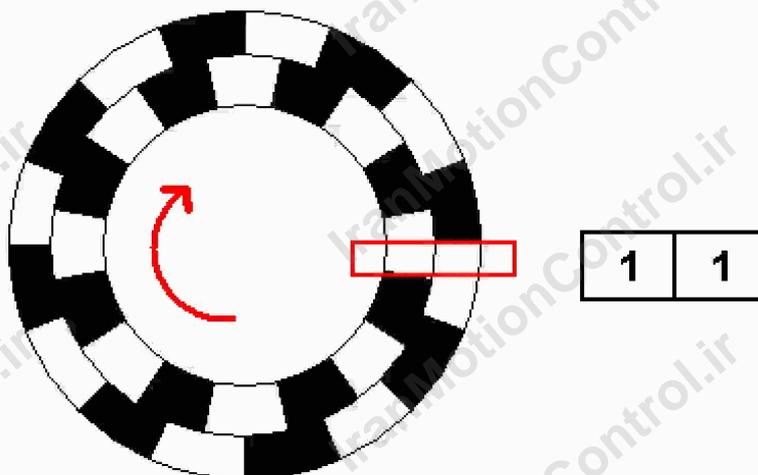

0

IDENCODER
FEEL THE INTELLIGENCE
انکودرهای صنعتی با کارایی بالا

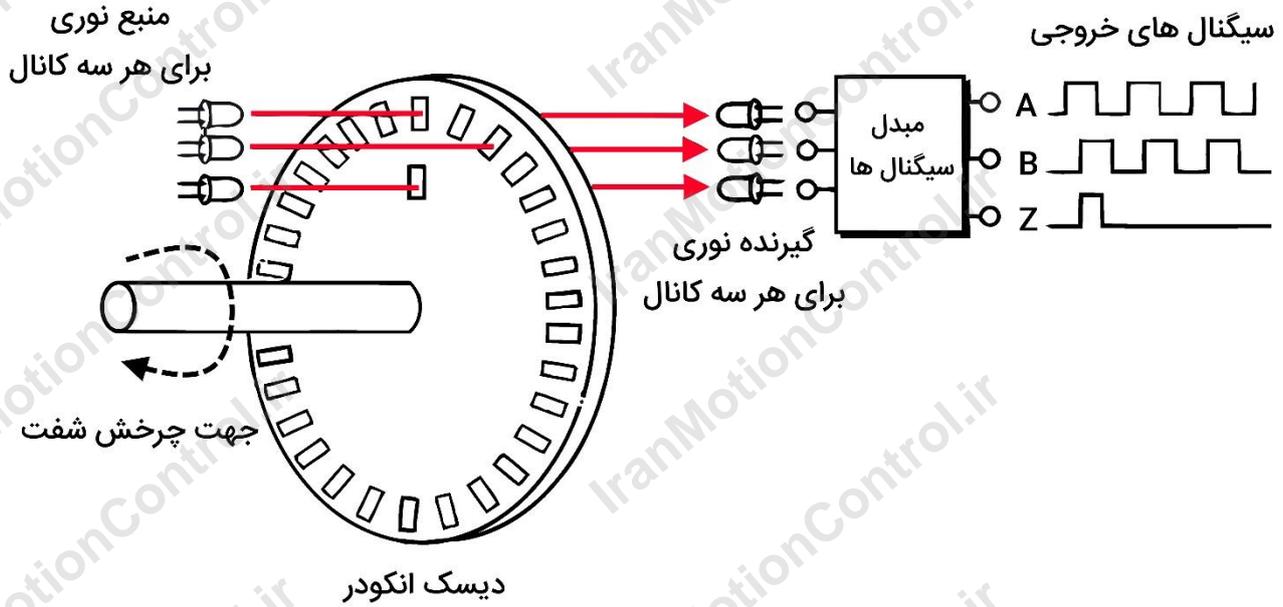
اما در تصویر زیر حرکت دیسک دو کاناله برای هر دو کانال A و B مشخص می باشد. همانطور قابل مشاهده می باشد انکودر دو کاناله دارای ضریب اطمینان بیشتری در کارهای اتوماسیونی می باشد.

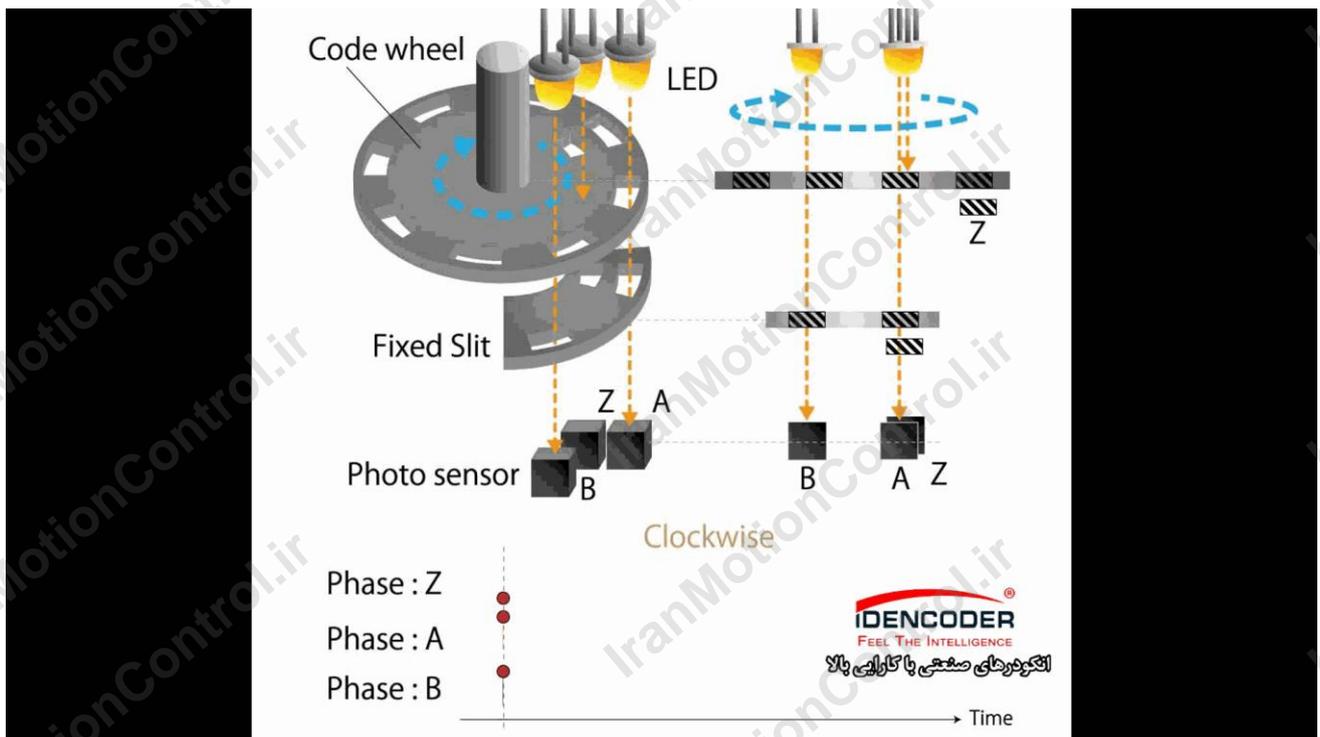

پس نتیجه می گیریم جهت داشتن دقت در اندازه گیری، بهترین حالت داشتن خروجی یا همان پالس های A و B می باشد. وقتی سیگنال دوم کد گشایی شود، می توان پالسی هائی تولید نماید که مدت آنها ثابت و در لبه های یک سیکل اتفاق بیافتند. این پالس ها را می توان در جهت حرکت عقربه های ساعت و یا خلاف آن به یک شمارنده بالا-پایین شمار و یا پورت ورودی یک کنترلر برنامه ریزی شونده، اعمال نمود. بسیاری از تولید کنندگان، مداري براي آشکار سازی کانال دوم برای شمارنده و یا کامپیوتر صنعتی خود دارند. این مدار Antijitter هم نامیده می شود.

اما در انکودر های افزایشی یک کانال دیگر نیز وجود دارد که آن نیز نقش مهمی را ایفا می نماید. این کانال را با نام های Z ، C ، R و یا حتی K0 می شناسند و به عنوان کانال رفرنس وظیفه صفر نمودن شمارش را دارد. فرض بگیرید که پالس های A و B در حال محاسبه دقت سنجی حرکت و زاویه و جهت حرکت می باشند. زکامی که یک دور انکودر چرخید لازم می باشد که این اندازه گیری از سر گرفته شود. اینجاست که پالس Z معنا دار می گردد. سنسور این کانال به گونه ای در انکودر قرار دارد که بعد از چرخش یک دور انکودر، فقط به پالس را در خروجی ظاهر می کند و به معنای اتمام شمارش و شروع به شمارش دوباره می باشد. اگر انکودر از نوع نوری باشد، سنسور کانال Z یکبار در طول چرخش از دیسک عبور می کند و یک می شود؛ در بقیه موارد صفر می باشد. عکس زیر محل قرار گیری شیار مربوط به کانال Z را بر روی دیسک انکودر نوری نمایش داده است.

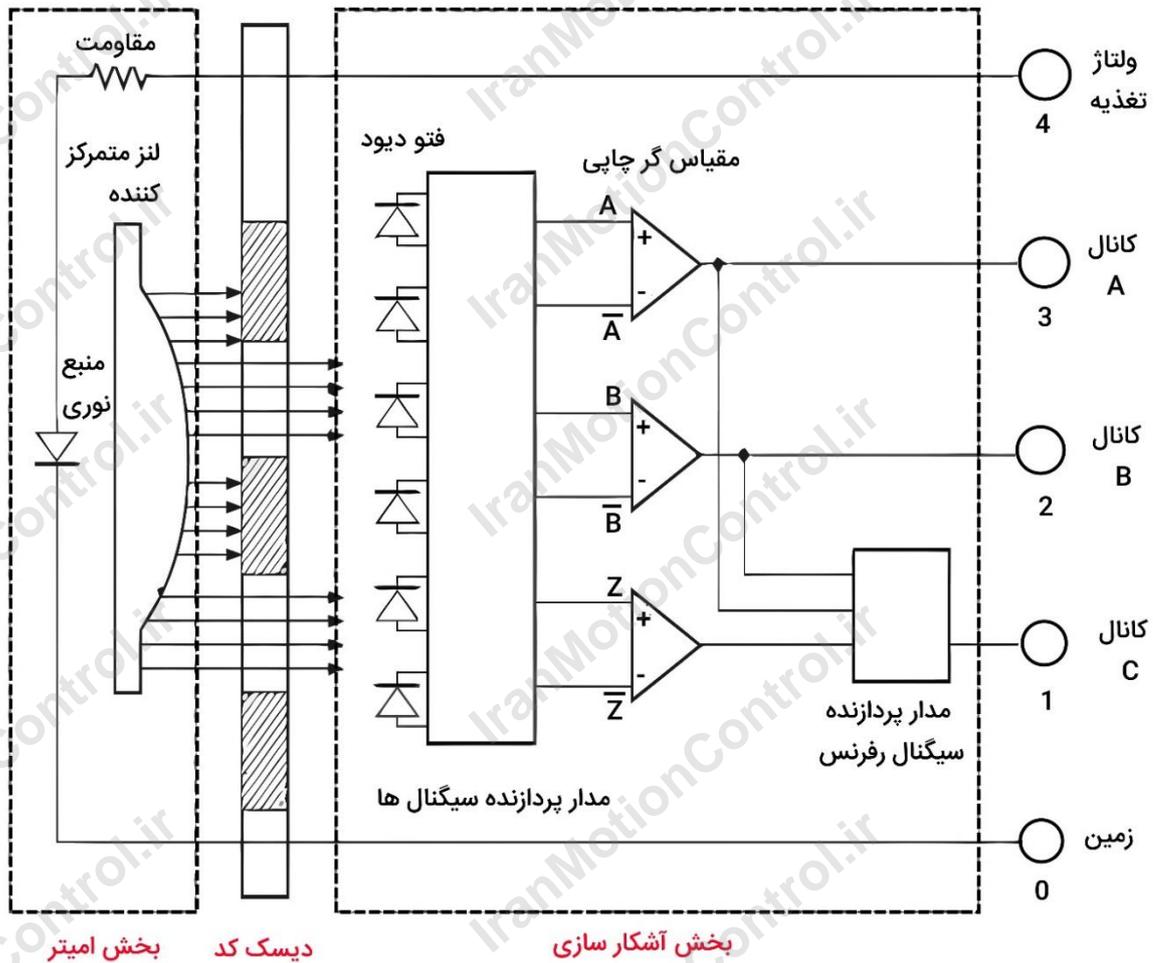

همچنین در عکس متحرک زیر نحوه پالس اندازی و حرکت ساعتگرد هر سه کانال A ، B و Z در انکودر نوری افزایشی (Incremental Optical Encoder) قابل مشاهده می باشد.

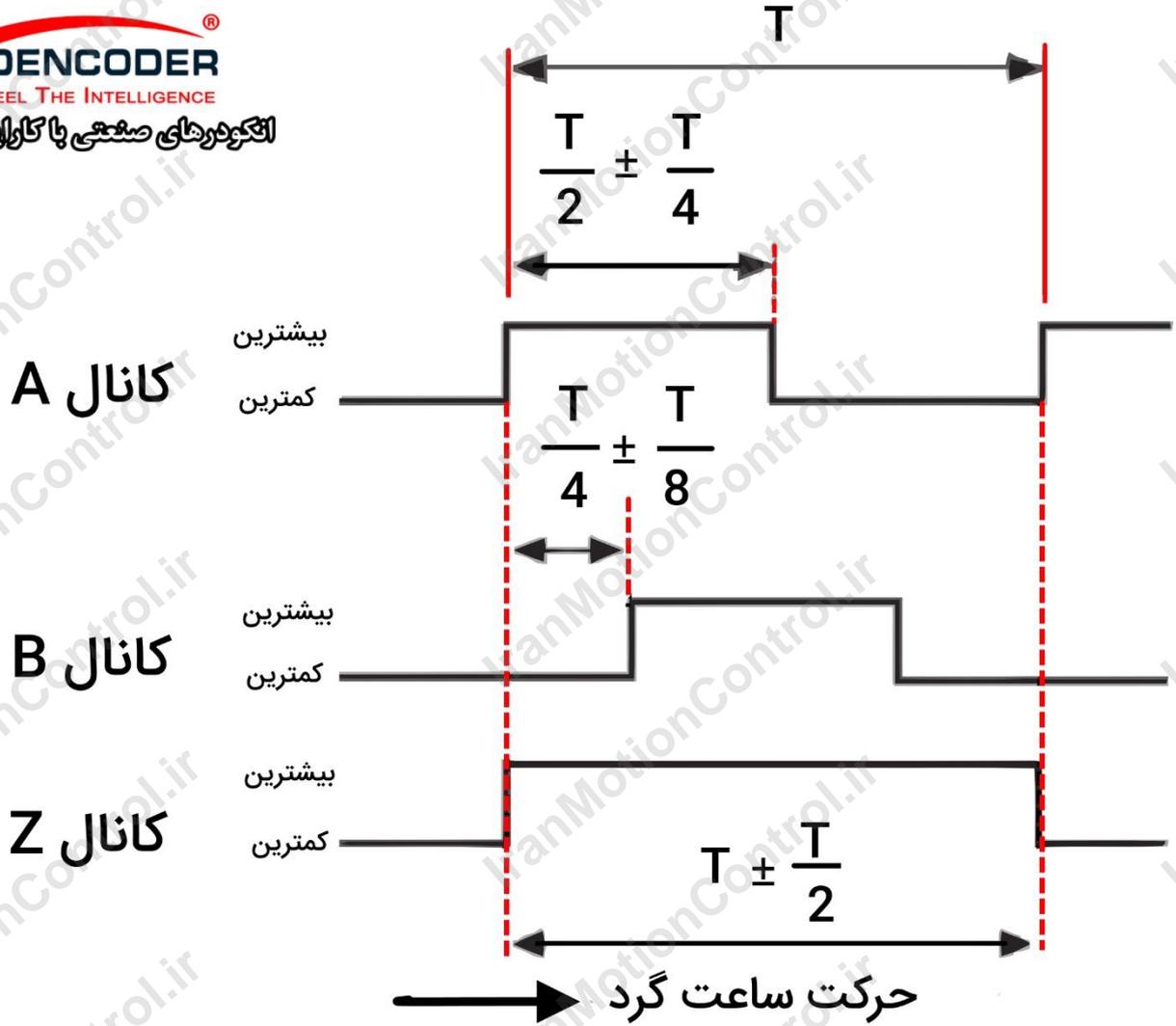

در محل هایی که اینورتر و درایو های متعددی وجود دارد، به دلیل مدارات الکتریکی سلفی و خازنی، نویز های متعددی در محل وجود دارد. وجود این نویز در محیط باعث می شود بر روی ادواتی که دارای سیگنال های کنترلی ضعیف می باشند، ایجاد اختلال در عملکرد گردد و سیگنالی که باید برای کاری طراحی شده اند به کنترلر خود نرسانند. نویز های مثبت باعث افزایشی سطح ولتاژ یا حتی جریان سیگنال سنسور ها و نویز های منفی به صورت برعکس باعث کاهش سطح ولتاژ آن ها می شود. از این رو انکودر ها نیز از آنجایی که اکثرا در محیط های اتوماسیونی پر نویز استفاده می شوند دچار چنین اختلالی در عملکرد آن ها می شود. چرا که سیگنال انکودر ها در بیشتری سطح ولتاژ به ۳۰ ولت مثبت می رسد (بازه ۵ الی ۳۰ ولت) و این سطح ولتاژ مصون از نویز نمی باشد. از اینرو مهندسان به عنوان راه حل سه نوع کانال دیگر را بر روی انکودر ها قرار داده اند که این مشکل را بر طرف نموده است. سه کانال مورد نظر، معکوس هر سه کانال A ، B و Z می باشد که همراه با این به کانال شروع به پالس اندازه ولی در جهت معکوس می باشد. وضعیت کانال A وقتی B روی می دهد ، مشخص می کند که آیا B باعث شمارش بالا و یا شمارش پایین شده است. ورودی Z برای صفر کردن شمارنده در هر سیکل است. معمولا آن ها را با نام A / ، B / و Z / (نات) می شناسند. مدار خروجی این انکودر به همراه نات ها به شکل زیر می باشد.

بلوک دیاگرام سیگنال های خروجی انکودر افزایشی

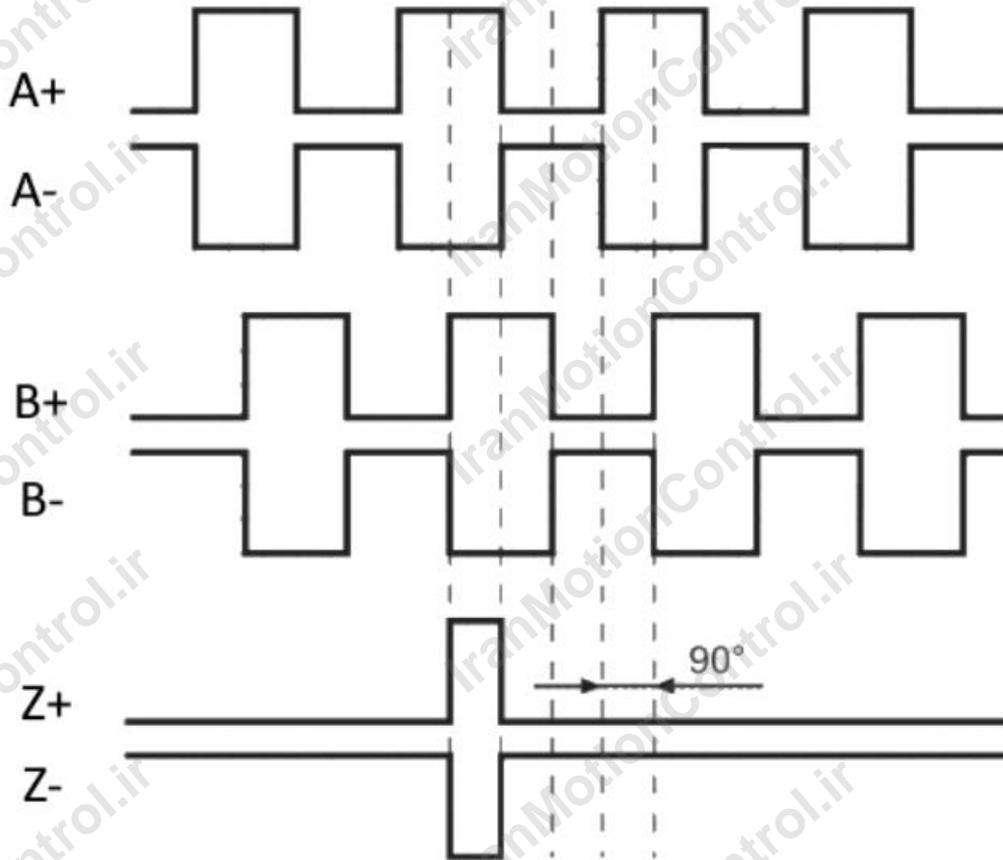

همانطور که در عکس مشخص می باشد، هر کانال بعد از آشکار سازی مدار معکوس کننده نات (NOT) بر سر راه خود دارد که معکوس آن نیز به همراه سیگنال در خروجی ظاهر می گردد.

لذا بعد از پردازش های مورد نیاز بر روی انکودر سیگنال های خروجی به شکل زیر می باشد:

سیگنال های خروجی انکودر افزایشی

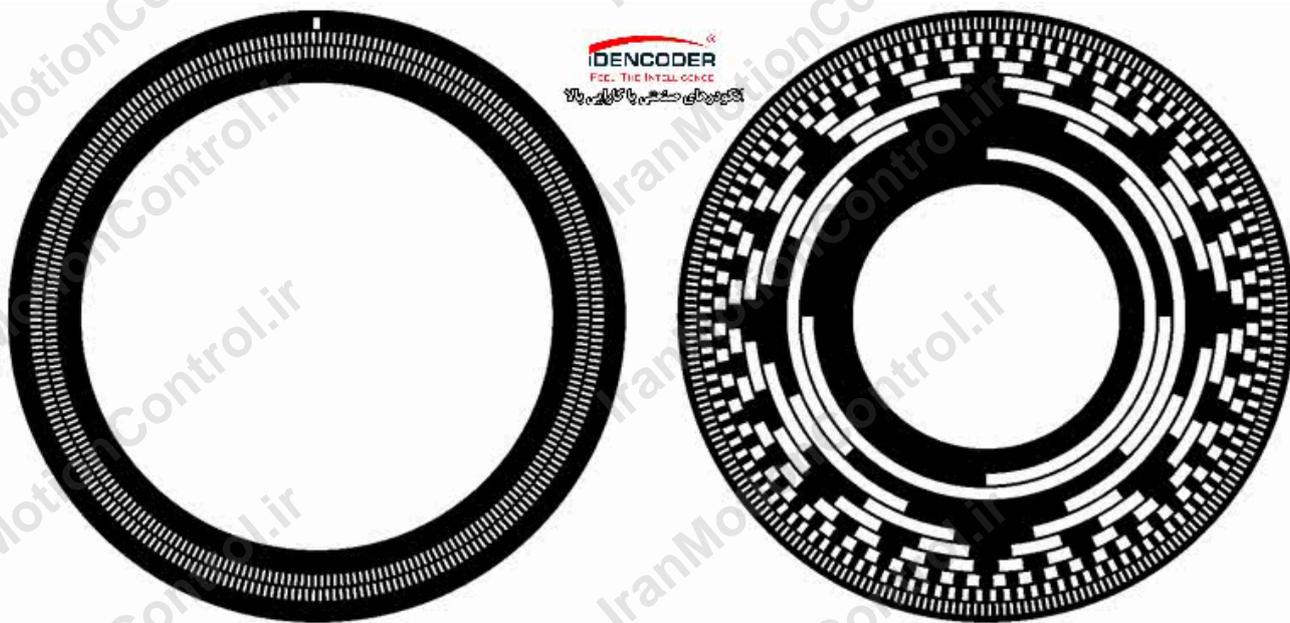

مطالب ارائه شده توسط تولید کننده را قبل از اتصال هر اینکودر نوری باید دقیقاً مطالعه نمایید. هر انکودری حتماً باید دارای یک منبع تغذیه مناسب جهت روشن شدن ترانزیستور ها و یک اتصال قوی برای زمین (شیلدر) خود داشته باشد. خروجی های اینکودرها معمولاً کلکتور باز (HTL) هستند. صفر منطقی مساوی با اتصال به زمین و یک برابر مدار باز است. البته ما در مقاله [منطق و سطح ولتاژ انکودر های افزایشی](#) تمامی مدارات و پروتکل های انکودر ها را به تفصیل توضیح داده ایم.

۱. تفاوت بین انکودر افزایشی (Incremental Encoder) و انکودر مطلق (Absolute Encoder) در چیست؟

انکودرهای افزایشی به این معنا می باشند که تا زمانی که انکدر در حال حرکت است در خروجی پالس و سیگنال داریم و برای اندازه گیری سرعت و موقعیت باید در کنترلر تعداد این پالس ها شمارش شود، ولی اگر کنترلر بازنشانی شود (تغذیه آن قطع شده و دوباره روشن شود) موقعیت قبلی انکودر را فراموش شده و از ابتدا شمارنده تعداد پالس انکودر را شروع به شمردن می نماید. لذا انکودر های افزایشی نمی توانند موقعیت قبلی و واقعی خود را به طور ذاتی داخل خود نگه دارند. این یکی از اصلی ترین معایب انکدر های افزایشی می باشد که این امر باعث ارزان قیمت بودن این مدل از انکودر ها شده است. اما در مقابل انکودرهای مطلق به این معناست که در هر نقطه و موقعیت که باشند سیگنالی که در خروجی برای کنترلر ارسال می کند بیانگر همان مکان می باشد، در واقع انکودرهای مطلق یک تعداد عدد یونیک برای هر زاویه از انکودر دارند که با قرار گیری در آن نقطه پالس و کد آن در خروجی ظاهر می شود. این انکودر ها نسبت به انکودرهای افزایشی گرانتر بوده و پس از هر بار بازنشانی کنترلر، موقعیت شفت انکودر فراموش نمی شود.

در شکل زیر مقایسه دیسک انکودر مطلق با انکودر افزایشی ترسیم شده است. همانطور که از شکل مشخص می باشد، هر دو انکودر دارای رزولوشن یکسان می باشند. هر دو انکودر دارای ۱۰۲۴ قطاع می باشند با این تفاوت که ضریب اطمینان در انکودر مطلق بیشتر از انکودر افزایشی می باشد.

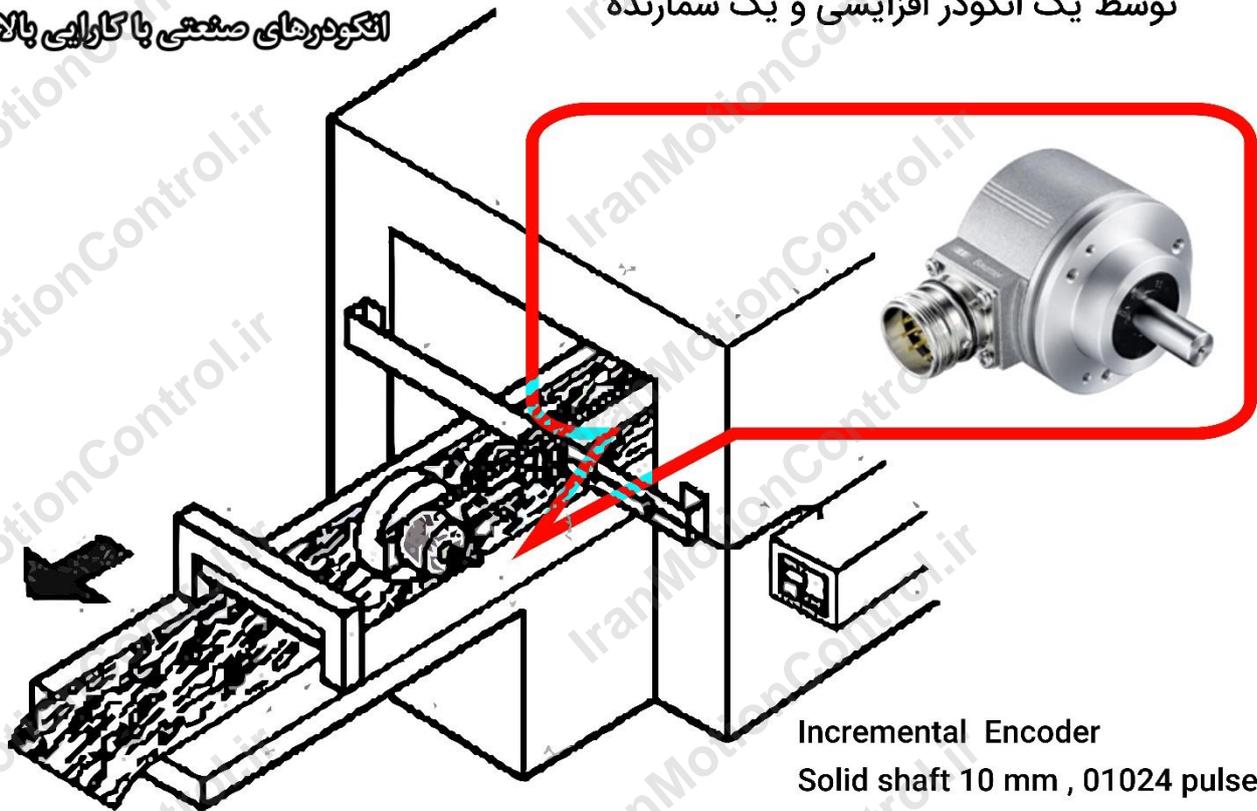
۲. کاربرد انکودر های افزایشی در صنعت

در تصاویر زیر محل استفاده از انکودر های افزایشی به تصویر کشیده شده است. در هر کدام مشخصات فنی انکودر ها نیز توضیح داده شده است.

اندازه گیری مترای دقیق لایه چوب توسط یک انکودر افزایشی و یک شمارنده

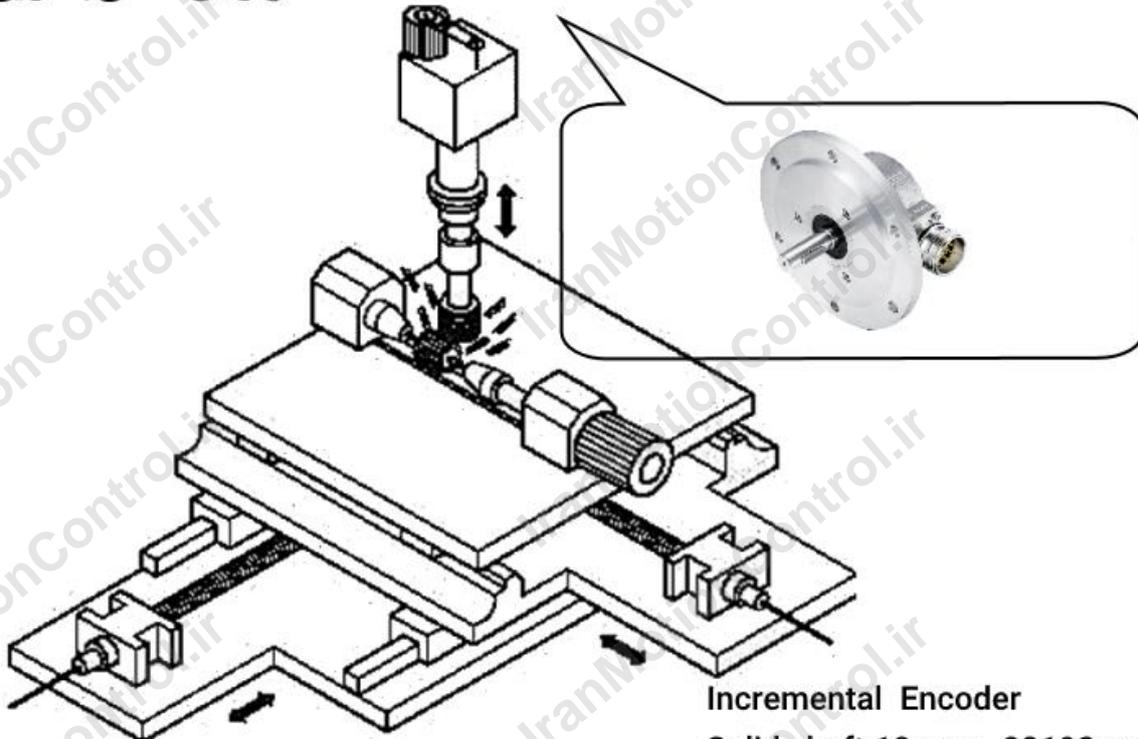

اندازه گیری مترای دقیق لایه چوب توسط یک انکودر افزایشی و یک شمارنده

کنترل موقعیت دقیق دستگاه تراش در یک ماشین صنعتی خودکار توسط یک انکودر افزایشی

کنترل موقعیت دقیق دستگاه تراش در یک
ماشین صنعتی خودکار توسط یک انکودر افزایشی

۳. کلام آخر

در انتها امیدواریم که از مقاله بالا اطلاعات لازم را کسب نموده باشید. لازم به ذکر است در حال حاضر انکودر های بیشماری طراحی و ساخته می شود. این شرکت قابلیت معادل سازی و ارائه تمامی انکودر ها به شما مشتریان عزیز را دارا می باشد. در صورت لزوم از تماس با ما دریغ نفرمایید.

نویسنده و گردآورنده :

مهندس پدram